

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 295/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 2. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a 3. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených Mgr. Lukášom Dušekom, advokátom, Rubešova 162/8, Praha, Česká republika, proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-7C/28/2017-305 zo 14. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 31. marca 2025 argumentujú porušením svojich základných práv zaručených čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 20 ods. 1 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením označeným v záhlaví tohto rozhodnutia, ktoré navrhujú zrušiť.

2. Ako úspešným žalovaným v spore o nahradenie prejavu vôle bol sťažovateľom priznaný nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške trov konania bolo rozhodnuté uznesením okresného súdu č. k. SK-7C/28/2017-241 z 31. júla 2024, ktoré žalobca napadol sťažnosťou. Okresný súd napadnuté uznesenie zmenil uznesením, ktoré sťažovatelia napadli ústavnou sťažnosťou. Predmetné uznesenie sťažovatelia k ústavnej sťažnosti napriek dikcii § 123 ods. 3

zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon o ústavnom súde“) nepriložili.

II.

Argumentácia sťažovateľov

3. Podľa názoru sťažovateľov bolo v napadnutom rozhodnutí rozhodujúcim posúdenie otázky, či vzhľadom na predmet konania sa mal aplikovať § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, so záverom o plnení v peniazoch oceneniteľným, alebo naopak neoceneniteľným. Sťažovatelia zastávajú názor, že predmet konania je oceneniteľný v peniazoch, a to poukazom na kúpnu cenu uvedenú v kúpnej zmluve, vo vzťahu ku ktorej sa žalobca domáhal nahradenie prejavu vôle. S posúdením predmetu konania súdom ako plnenia v peniazoch neoceneniteľným sa nestotožňujú.

4. Sťažovatelia nepovažujú posúdenie súdu prvej inštancie (ktorý podľa ich názoru určenie tarifnej hodnoty založil na formálnej povahe petitu, a nie na materiálnych účinkoch rozhodnutia) za ústavne konformné, s dôrazom na prílišný formalizmus súdu prvej inštancie. Uvedený názor podporujú judikatúrou ústavného súdu, a to odkazom na sp. zn. II. ÚS 226/2012 zo 4. júla 2012 a sp. zn. I. ÚS 322/2024 z 12. júna 2024.

5. Sťažovatelia po opise z ich pohľadu rozhodujúcich časových a vecných aspektov týkajúcich sa kúpnej zmluvy, listu vlastníctva či osoby intervenienta v kontexte správneho posúdenia predmetu konania uzatvárajú, že aj v prejednávanej veci išlo o získanie alebo nezískanie kúpnej ceny, čím sa uvedené konanie absolútne nelíši od klasickej žaloby na plnenie, predmetom ktorej by bolo vymáhanie kúpnej ceny ako peňažnej pohľadávky. Správnosť tohto záveru odôvodňujú poukazom na sp. zn. I. ÚS 163/2022, II. ÚS 226/2012 a II. ÚS 478/2014.

6. V závere sťažovatelia uvádzajú, že je im známa judikatúra, na ktorú sa okresný súd v napadnutom rozhodnutí odvoláva, táto však podľa ich názoru na prejednanú vec nedopadá, a to pre rozdielnosť v skutkových okolnostiach.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Sťažovatelia vidia porušenie nimi označených práv napadnutým rozhodnutím okresného súdu o výške trov konania a v petite ústavnej sťažnosti navrhujú, aby ústavný súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu. K tomuto návrhu sťažovateľov ústavný súd uvádza, že kompetenčným predpokladom na zrušenie rozhodnutia orgánu verejnej moci ústavným súdom je vyslovenie porušenia základných práv alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy týmto rozhodnutím (čl. 127 ods. 2 veta prvá ústavy; § 133 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

8. Keďže sťažovatelia, zastúpení advokátom, sa nedomáhali vyslovenia porušenia svojich práv uznesením okresného súdu, ústavný súd nemá právomoc toto rozhodnutie zrušiť. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu